

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 4 af 9

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Kosningalög

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Fjárl. 1889

U:ð forh. l. n. n. fjárl. : e. d. hald: m. l. k:ð upp: i
á l. k:ð sínu, at frá for. sé gefið hálft at tala venju
þessum vel gengit frá m. d. (skr. G. 470), en hinsar.
þar m. fram allmargan l. k:ð. Landsh. þótti
þetta ortalega einbennilegt þegar l. k:ð var til fjölda
l. k:ð, en semilega m. n. þar ekki, of at þessu venju
þar, v. e. t. a. allan samþykktar, A. 600-601.

Þráttum, frá l. k:ð, segir at þat sé ekki einart: til-
gengur l. k:ð at fá þessu framgengt þegar: stat, of
sé þar sprottan af skotum en sta gefi til l. k:ð
skotana, sem gott sé at fá hálft, enda hálft t. d. m. d.
þessu upp: i for. m. l. k:ð, sem fram hálft þessu
e. d. at st. t. a. þessu, og þat hálft frá l. k:ð. „Nefndin
sér i e. d. at þar ekki sé s. t. a. m. allan l. k:ð. sínu,
þessu veit þat og, og v. e. t. a. þessu, at m. d. hálft m. n.
veit m. e. d. til at v. e. t. a. fjármálanum, enda hálft
e. d. ekki all: i m. d. m. d., of til sk. s. t. a. m. n. t.
skotum þessu. En einmitt þessu þar sök
g. t. a. m. d. ekki þessu þat illa upp, þótt e. d. l. k:ð:
einbennilega frá þessu skotum: þessu m. n. fjármálin.“
A. 601-602.

Þetta sínu samþykkt: m. d. fjárl. ól. v. t. a. sína

þann, B. 1190., og er af mál. 6567, og nmr. B.
 1183 og 1185-1186, antist, at þar hefur miklu um
 rætt, at meög var álitit antist þingáttans og
 hepit at þarna fjárl. fram nema met stöðvænum
 afbrögnum frá þing sköpun, og hitt þó þekker,
 at atkvæti stötu svo, at hepit mundi, at atv.
 ram meiri hl. v. d. var mikit á heggandi, mundi
 ná fram at ganga í sameris. þ. at lokum, þó
 v. d. breytti mi og e. d. aftur. þetta sitari þerrigri-
 lega talin mikils vert röksemd.

2 ft. ristabtafent er vegna sennula Aronli. Þl. á þingi
 áttur, at hann hefur á þingi 1889 fram : e. d.
 skatta hekkunum frá. zitt, frá. til laga um nitarþenku
 á skatt: af álitit og afrotum jarða og af lausafé".
 Slev, A. 40 ff. og 6. 168.

Ávörp til konungs og þings 1875

1875

6. ág. kom fram til l. i n.d. um at alþingi ályktat:
at senda konungi ávörp vider, vissum framkvæmdum
vit votalyggjingu á Reykjanesi, til l. er samþ. 11. ág.
i n.d. og 18. ág. i e.d. og rétt abbi at veinsum
mötum hafi verið hvefth gegn þessari atfert.
slv. alft. 1875 II s. 345-346. Síðan kemur málið
því samvein at þing 26. ág. stendur s. 346, er
24. ág. s. 380-381, slv. veinar síðar.

13. ág kom því n.d. til l. um alp. ályktat: at
senda konungi ávörp vit gulfuskipafertum vit strand
er Íslands. Til. samþ. þar, i e.d. hvefth 19. ág.
og samþ. svo hvefth i n.d. 11. ág. Síðt abbi at
mötum gegn atfertum hafi verið hvefth alft. II 315-
319. - Því samvein at þing kemur ávörp ^{sjá alft} svo
25. ág. stendur s. 319 er s. 380-381 14. ág.

Þá segir svo á bls. 381 um brót: þessi máli:
„þá komu til um vein tvö ávörp ^{til} konungs, annat um
gulfuskipafertir til Íslands, hitt um vita á Reykjanesi.

Forsæt: at þess, at hann heft: þungit bréf frá
landshöft ingjannum, þar sem hann bent: á, at stjór.
heim: löt: hvorri deild um sig rétt til at senda
konungi ávörp (11. gr.). En hann heftat því rétt
lest: eigi sjá rétt á mót: þvi, at hit samveinata

alþingi sendi þonungu á vörp, og var það alment
 álit þingmanna, að það væri réttara, og atti: hær betur
 við, heldur en það, að þess deildin fagnar sig sendi
 þonungu á vörp sama efis, og sem auk þess væri
 stýlt: nafni alþingis: heild sinni, en eigi deildanna,
 þessum fagnar sig; enda þótt: það slaki geta verið
 íla undirvort, að þar sem stjórnskráin heft:
 þessum deildinni fagnar sig, að vita þonungu á vörp,
 þá hlíta hit sameineta þing að hafa rétt til þins
 sama, þegar þú þótt: það eiga við. þú næst
 var gengit til atkvæða, og voru þótt: á vörpin
 samþykkt með litlum ortalvæntingum: einu
 hljóti, og sömsleitis var: einu hljóti: samþykkt,
 að á vörpin skyldu send landsköfðingja frá þessum
 sameineta alþingi".

Samsonar meðferð var hölt á ávörpi um kláðamálit.
 Fyrst kom till.: e.d. um alp-ályktat: að senda
 ávörp, og var þess samþ. þar 24. ág. og: n.d. 15. ág.
 og ávörpit sjálf: sameineta: þingi 16. ág., skr.
 alpt. 1875 s. 134-136, skr. 382. Í e.d. sagt:
 Þess. Skiat., sem var einu flutunum, at hann
 væri eigi alveg viss um hvort þessu atferð

Ávörp til konungs og þings 1875:

"byrni at verta best at framkvæma áhögg samkvæmt þingsköpunum." - En elski þar hann ítarlegar út í þá sölu og elski rétt heldur at atviri hafi gert þat, og eigi er hvefugt mótnefnum gegn þessari atferð í m.d. eða sam. þ. svo séit verti.

Till. um ályktun alp. ^{um ávörp t. h. þ.} út af vitagjaldi var 11. ág. samþ. í m.d., en held 16. ág. í e.d., en als eigi rétt at á formhlið málsins hafi verið minnst. (Alþt. 1875 II 356-58)

Á fundi sam. þ. 14. ág. 1875 gat forseti fjögurra ávörpa t. h. alþingis er fram helta verið lögð, og stakka hann upp á, at þeim væri vísað t. h. þingmönnum þeirra, og at þeir bæru þau sitan upp, hver í sinni deild. Nóbkrar umi. urðu um með þess þessara ávörpa at þeir hlyt: hvefugt lesa skyldi þau upp í þinginu "og hvefugt: st á þingmönnum, at þeim þotti þat óþarf". Sama var um at láta þvæta þau í þingit. var þat felt með 16 atkv. gegn 5, og samst 18 atkv. gegn 7 var veitað at vísa þeim t. h. deildanna. Og minnst þau þvætt in sögummi. Alþt 1875 II. 381.

Bær. Sv. segir á þinggi 1887, at þinggið hefði
teki sínu sími heimild til at senda konungi
ávarp: heild sími um nokkurt mál. B. 503

Utgjaldat. l. 11.

Deilar mill: deildanna 1875.

Fyrir næri deild. alþ. 1875 lagði nefnd: fjárláttarmálin
svohl. t. l.: „Uppstunga til þingsáhyttunar: fjárláttar-
málin. — Næri deild alþingis áhyttar að senda hans
hötiga þorsungisum alþingisráðgjafar þorsavskrá um
þótt, að skipuð verð 3 manna nefnd met antmannsvaldi,
til þess, sambærant til skipunar um 5. janúar 1866 og
4. mars 1871, sem og öðrum þeim lagaákvörðunum, sem
átt kunna að verða gefnar um sama efni, að uppræta fjár-
láttar þann, sem gengit hefur og gengur enn á Suðurlandi.
Farta bostnatar, dagpeningar og ítlit nefndarmanna t. l.
frambæranda evindi þeirra, hefur sem vera kunna,
gveit: st in landssjót: eftir reikningum, sem landshöftingi
úrskurta. Nefndin skal skyld að senda landshöftingja:
hefningu mánuð: skjóshu um atgerðir sínar, til hilt-
ingar: stjórnartit inderu“. (Sbr. Alþt. 1875 II. s. 123)

Á fund m. d. 24. júlí var málit tekið t. l. um.

Þen. Sv. (s. 124) sagði st eigi yta skilt: „at hin
gft: tekur t. l. áhyttunum, sakir þorsgalla, sem á henni
veru, hann heitat st eigi fá rétt, at þingsdeildin fengi
at réttu lagi met sínu um næri lagt áhyttunum úrskut
á uppstungu, sem fari fram á þótt júlí þarant, at
þótt natar sé, sem t. l. frambæranda henni gengi,

skuldi greiðast in landsrjót: heldur skuldi hana ræta sam-
annat framvarp til laga fyrirvar, af æra skuldi in henni
sérskilið laga bot, æta at öðrum kost: ræta hana mat
fjörlega framvarp in.

Landshöfðingi (s. 125) segir um at finnisger þær Sv. sin
fornagala á uppást. nefndarinnar, „hvæt svertis fjörveit-
inguna in landsrjót: skal jeg æta þess, at þessi fjör-
veiting sjálfragt ekki vertur gefin nema: fjörlögunum;
en mér virt: at ekki meitt vera þeri til fyrirstötu, at
deildir, með þeri at samþykka uppástungu nefndarinnar,
æri ræt fyrir, at þetta fd vert: meitt: fjörlögunum,
ekki, eins og þingmaturinn gat um, með ákveðningu,
heldur einmitt með ákveðningu uppást“.

Þor Sigurðsson (Santl.) (s. 124-125 og 127) hélt þeri
frum, at þær Sv. hefð: utan fundar venit hennar at
fallast á þessa nefndarskipun, en þeri meitar þær sjálfur
s. 127. - At öðru skifta um. 123-128. skali máli.
Þrot. þær Sv. ofl. var feld, en till. samþ. öðru s. 128.

Þ samræmi vit þessa samþykt þær fyrir fund. n. d.
16. júlí þess. at ávarpi ^{þrá netni deild} til þess. sam máli,
itavlegra og nokkurt öðru, vísir ortat en efri sama,
framburðar nefndin skuldi skipuð „á kostmat landsrjótans“.

Deila milli deilda 1845.

Málið varð ekki afgreitt af því svo margir þingmenn
gegu af fundi, at hann varð eigi lengur lögmatar.

→ 128-129.

26. júlí tilkynningin varð: efri deildin þar, at þar var:
m.d. heft: sent sér áhylltum um fjárl. samf. : m.d.

27. júlí. " Eftir at frá þessu var skipt, list: vara-
forseti þingis, at hann mundi leggja fram mót-
máli gegn þeirri atferð, sem meðri deildin heft:
við heft: þessu máli, þar hann yrt: at álita,
at með þessari atferð heft: réttar himnar efri
deildin þingis ekki væri nóg samlega gatt." (129)

Á fundi m.d. 27. júlí kom fram frá 8 þingm. vohl.
till. : " Þ tilkynni af áhylltum þeirri, er meðri deild
alþingis hefur samþykkt: fjárl. skattamálinu, áhylltar
efri deild þingis, at meðri deildinni skuli tilkynnt
mót máli efri deildarinnar gegn því, at meðri deildin
upp á sitt eiginli sendi hans háttign konunginn
bannskráir um nokkurt það mál, sem er til umræðu
á þinginu, og mætti á einhverjum ^{líttu} þeim staðgjöld
landsgjöldum, at eitthvað ummál, er eftir stjórnskrá
Íslands einnig heyrir undir atkvæðisrétt efri deild-
arinnar", dags. 26. júl.

2781 *oldir* *Winn* *slip*

9 unu. unu þessa t:ll (s. 130 - 133) var lögt megináhrula
 á þat, at hær hefð: m. d. upp á mitt eigið eindami þarvát
 á stj. at ætta þi in laundrjodi, en eftir njar 1876 væri slík
 it lét in sam þeðkris blaggja deilda als-óheimil, en t:ll.
 hlýft: og at eiga at gjalda eftir þann tíma. (eir þann Eiv. Skild
 þis Hjaltalin, Þengur Thorberg). Þess þessur var þær
 heldit fram, at einungis væri unu fjárvæðingun fram
 at njarri at vata, og þess framavlega sem þær gít: hærð
 gít: eigi á sitt unu at veita þi: þessur augramit: þær
 þelli þetta niður af sjálfu sér, nema þær áðeins at nefndur-
 menn vildu vinna kauplaust. (Benedikt Kristjánsson og
 Þógarir Einarsson). - þær mást þat, at hær gít: skil
 værit unu á væp at vata heldur þærar skrá: : þessur
 ályftun væri einu niðurlegðatriti, sem þær fram
 á at öðlast þetta at a litth (Þengur Thorberg) at a hvernig
 gít: þat værit á væp, at vata konungi uppástunagu unu
 þærar gít, sem væri t:ll með þærar á þærar gít, og skil
 einu sinni hálft þærar ^{enda unu þessa værit at sam þærar skrá} (Eiv. þann Skild). En unu þærar skrá
 væri Eiv. Sk. (sem annars vill skil þærar blaggja þess mikla óþærar
 á "formblit unu" heldur fjárvæðinguna), at hær gít: eigi
 vel skilít, hvernig þærar skrá, sít þessur lögt, gít:
 ort: t send t:ll konungs frá löggjafandi þærar. B.Th.

segir aftur á móti, at þat sé njarri valasamt, hærð
 þærar þessur segir og at þetta sé eigi þessur hærð. þær at þær m. d.
 unu skrá: á stj. at hær: þærar þærar gít. unu (þær) skil at hærð
 veita þat þær. sem öðlast væri hærð.

Deila milli deilda 1875.

Översum deildin upp á sitt einhenni hafi rétt til at senda frá sér bannarskrá. Þeir Pétursson : þriðja lagi segist vera samþykktur efri t:ll. „næmlega því, at þessum þingdeildin heft: heimild t:ll at senda bannarskrá t:ll þessum á samþykktis heimar.“ Þegar þessi var því haldið fram at hafi veri heldur um á vegum en bannarskrá at vata (Hsg. 2) og at hafi veri slaki um annat at vata ^{en} at m.d. heft: „mín-
agægt“ samninga mit landshöfðingja um at gera fat, sem hann einzammall heft: völd t:ll at skipta fyrir um at löggjafi, og þá einnig at vata þá i þessu skyni t:ll m.j.ö. T:ll. þessi gæt: aftur á mót: ort:ð t:ll þess at komu upp þess og spurning milli deildanna, sem þá veri óskandi at komi eigi fyrir, enda heft: atkvæð: i m.d. þar at fyrir og gæt: deildin því slaki heft ábyrgt á því, sem hún heft: aldrei gætt, mesta lagi veri e.t.v. haegt at segja at forset: at: at þá myndu fyrir, at hann heft: eigi þegar tekið: taumana. (Þess. 3v.). Þeir Pét. hölt því og fram, at fat veru forsetur, sem atku at gata þing-
skapa, yrt: því at núna sei at forseta m.d., en deilbung deildin gæt: áskot hinga at forseta undatökum um
en samt veri þetta slaki svo mikils vent at hann gæt: slaki verit mit t:ll. ö.ö.
þingvit: l. Með haldsmenn t:ll. aftur á mót: heldur því fram, at hafi heft: verit á því deild haldat og því þygt: at mót mela (þeir 4j.), mest ri deild myndi

mundi hvern voraði

ekki bregðant illa við þessu heildun, taka bændingummi
með föðbum (Eir. H.). Þegar mig þyfti þat at komna
á stað þó hvar deild vildi gata rísa réttar, neðri deild
heft: einmitt fálhíst á at senda þessu bændingummi, og þó
þat heft: þarist þyfti, at vir þer gótt; heft: þetta atviti:
sáma þyftingun þyfti þat, þat væri mjög illa við eigandi
at fara at minna þarista á at gata skylda sáma,
hitt væri atalatr. at m. d. yfirhöfuð gótt: þessuagt um
þetta álit e. d. (B. Th.)

Þarist: tók fram, at þetta væri atviti at slata sem
varitarreglu þyfti eftir títina. Till. samþykkt met g. o. t.
og er ekki gótt um mótatlar.

Á fundi neðri deildar h. g. júlí las þarist: upp þessa
„tillbygging“, og gat þess, at hvern væri þessu þyfti
væri, heildun er byggð á sáma þer, er neðri deildin
áheftat hefti. En þar at þessu yfirþyftingun og
þessu þyfti milli deildanna væru ekki arkilegar,
stakka hann upp á, at þessu væri látit þó svarað,
og heft t. h. hlutar. Eftir stutta uppráta var þessi
uppástunga samþykkt met 13 at þessu. s. 133
els. um önnur atv. þessu máls yfirhíst um málsávil.

Ma vera felldar till. upp aftur?
~~Till. felld. 2. Ed. 2. Ed.~~

Stjfrw. um Helgustataninn var felt : n.d. 1875 mest
samf. þingsáhyttunartill., þessi till. var svo felld
: e.d., en þar samf. annat frv. um málið, en það
aftur felt : n.d., sv. Aft. 1875 I s. 409-422.
Þ n.d. var þri breygt hvort taka mátt: upp aftur
áhyttun þá, sem e.d. hafi: felt, en það taldi þessat:
at ekki gati: ort: þ, þar sem uppræstungrn hafi: ein
svinn: semit felt af því dildrinni, s. 422.

1. Bundesstaat

I U. S. A.

II - Swiss.

III - Australia.

IV - Südafrika.

V - Australia.

Canada - VI - Fijsbalaad. et svo miklu leyti

VII - Austurríki. sem talat vertur um
x.d. hjá þeim.

2. Einheitsstaat.

A Anfänga

1. England.

2. Fijsku löndur gamla, Au. u. Ungv. Japan u. fl.

B: Útvefning.

1. Þjóðveldin

2. Þjóðveldin, Frakkland 1830, Brasilía,
Spánni osfr.

C. Seta svo. néttí fylgja stöðu.

D. Kosit af Frakkisaraani öðru en
stj. Frakkland 1875

2. Holland.

3. Svíþjóð.

E. Kosit af Þjóðveldin um.

Danmíki

F. Kosit af borparat-ionum.

Sam g. p. löndin = c. 111

Belarussia.

H. Kosit af öðrum bjósendum.

H. Kosit af bjósendum, atvinnu menn.

Belgia, Svíþjótt.

G. "Dinnur bjósendum, beugri tími."

1933 Vanttraust.

glet: um völd ofl. flýttja: sp. t. ll. um viftning kaupá
Reykjavíki 4. 181

Sjálfrin flýttja svo flm. vökt. dsk, þar sem lýst er yfir
vanttraust: á dmrk. og að skrifstofustj.: atvinnk. eigi
dsk. að gefna svo mikilsverðri opinberni trúvartaktötur
D 188

Sv. dl. ber fram ^{brtt. vit} vökt. dsk. um að gefa enga ályktun
málinu D 199. þessi t. ll. var samf. með 26 atkv. gegn

9.

Nótkun á gr. vart um hvegt á berrit vanttraust
félit: t. ll. Sv. dl. ^{skv. ummæltum heim. g. s. l. s.} en skv. fram komnum
skjringnum Tr. þ. lýst: M. S. yfir, að hann
veri vel ávæntur með t. ll. og fari hvergi þótt
hann veri samf. en sagt: st. skota brtt. & heimi
frá Sv. blóggas. sem vanttraust' og var sú
brtt. féll.

Hm. D 181-263.

Tr. þ. telur óheppilegt að vera vanttraust fram
: sambandi vit annat mál, en segist þó ekki
trúysta sér t. a. v. dsk. fl. v. og fél. frá
vegna mikil forsela: Hd. áttur og vengur
annarsstatar D 233-4.

1988. Tjónleg

U:ð erin um fjárl.: Nd. lagum
Lárus. t.a. fr. verti samf. brenn
Frasen. M. P. telur þetta þó ekki
geft met meinni veitaberi á vegja
heldur met samviskunnar mót-
urðum gegn ginsum bókst. Ed.
Einn m. haf: lít:ð sér leyda at
laggja til at engar bókst. yrta
gerðar: Nd., þar sem hin á engar
lít:ð haf: getat tveyst þvi, at
fr. yrta: kemmi man skapi sitar
er ein. Eirbun þar sem þat
haf: sýnt sig, at b.d. ei örvni á
þi er þv. Nd., enda ekki hegt
at segja, at ágreinirguminn milli
deildanna sé þannig vaxinn, at
um venuleg atferumál sé at
mota, heldur at allaga þjálfariv.

B. 410-411

B. D. f. v. er á mót: þvi at

samþ. frö. öbreytt. Tölu þingit
viltu gjalt sig þjálfarvæði:
með því að samþ. engu þvít.
hversu gjaltastar sem þar sé
af öðra vit að skemma sitt
eigið verk. B. 414-415.

Frö. samþ. öbreytt. 434-435.

þing. þar engu þar þar gjalt
engu's við með eng. - þvít. með þvít
þvít, engu þvít þvít þvít þvít
notis gjalt með innvið þvít. engu
þvít með engu með innvið. þvít me
þvít innvið þvít - þvít þvít, þvít þvít þvít
þvít innvið þvít, - þvít. með þvít me þvít
þvít innvið innvið þvít, þvít þvít
þvít, með þvít þvít þvít innvið
þvít þvít þvít þvít þvít me
innvið innvið þvít með, þvít
B. 414-415.

Fjármálin 1919-1925.

Skv. dómi

687

sätt

91

skuldabréf:

118

Skv. Dómsmálasögur 1930, s. 17.

3 The New Statesman and Nation 10. sept. 1930. s. 276
legin að því að fjármálin 1869 sé skuldafangelsi eum
tíðkennd: Englaudi. þannig hafi 13276 menn
setið árið 1930 í fangelsi skv. „civil process“ þar
af hafi 3810 verið fjármálin venjulegar civil skuldir.
Þýmist hugt á því, að sá er skuldi minna en
£ 50 sé látinn inn, en þeir sem meira skuldi
geti ortið gjaldþrota. - En 6778 menn hafi
verið settir inn v. þangveitulu á meðlagi með
þann eita utanþingabandsbörnum.

fjórðunin offanbarungs eða er hlit settur fangelsi eftir
áttl. § 37.

3 þannigum isl. vora fjármáli eum skuldar-

men. Slikt réttarsamband gat stofuast- best:
sko. samningi og einblita fullnægjurget
skuldveigenda. Völd skuldeintunnans yfir
skuldarmanni sínum var að gjalda líkt völdi
húsbónda yfir fjölskyldu sínum. - líkindi var
t:il að vinna skuldarmanns hef: þannig sem
greittu upp í skuldina.

Deildaskifting.

Quintin Hogg: Prospects
of the conservative Party
in The Nineteenth Century
jan. 1934 s. 36-37 talan
um sfi-deildar málit í
Englandi. - Stutt en ath-
vert.

Þessi följandi greinir af
úrskurum Stjórnarinnar
hafa verið samþykkaðar af
Stjórninni á följandi
föstudögum

X Alþ. t.

E. A. Ríðarsaga.

Stj. t. [Lund]

L. H. B. Stjórnarsaga:

Branias: Das parlamentarische Wahlrecht

X Hegerup: Retsencyklopedi

X Amt: loth: Lehrbuch des Völkerrechts.

X Landbók Alf. Stjórnar. 1. d. 1926

Þing sköf Alþing og regl. um átt. 1934.

X Alþing og Stjórnar með börnunni den íslandske

og Stjórnar Forfatnings- og Finants sag

L. H. B.

X Berlin Statsforfatningsret I

Statken Statsforfatningsret

X Danske Forfatningslove

X Andvari I. in Þess Félagsrit 2. og 3.

X Þess Félagsrit 2. og 3.

X Þess Félagsrit 2. og 3.

X Þess Félagsrit 2. og 3.

X Duquitt Monnier: des const. etc. de la France

depuis 1789, 1831 og þess.

X Dövers: Const. mod. 1848 Ed.

X Þess: Främmande Grundlagen III

X Þess II.

X Þess: Þess Félagsrit 2. og 3. Reyjavík

Þessi greinir af
Þess Félagsrit 2. og 3.
hafa verið samþykkaðar af
Stjórninni á följandi
föstudögum

Þessi greinir af
Þess Félagsrit 2. og 3.
hafa verið samþykkaðar af
Stjórninni á följandi
föstudögum

Ath. af: ~~Staten~~ i 1818 i ~~Den~~ ^{Daverte} Const. mod: s. 120. ^{180. eldes} ^{libet fram} ^{um breiddi}

Ath. Gr. leikland: ^{s. 47.} Const. moderne 1910 II ^{204 og 39 þingit skrift} ^{3 um: lagafre vaxin}
og þess samar vit s. 41.

Ath. um Holland ^{Daverte} Const. mod 190
i stj. skv. 1848 Ed. endurnijart samara samar,
s. 176 elski libet fram um breiddi

Les Constitutions modernes

Traductions accompagnées de notices historiques et de notes explicatives
Par F.-R. Daverte et P. Daverte
Deuxième édition entièrement refondue
Par E. Delvache et E. Laferrière

II, Paris 1879, s. 83-84
stj. skv. frá s. 79 afur

P. Sveinstoup: Bestaande Forfatningslove, Valglove og Forretnings-
ordener: forskjellige Lande I. ^{afur} ^{stj. skv. skoll.} ^{s. 270} ^{af} ^{Provinsialstandene}
1848, d. 281 stj. skv. 378 þess samar soat er at Ed. se vaxin ^{haf} ^{Provinsialstandene}
so s. 282 376 þess samar soat er, at Ed. endurnijart ^{umara} ^{samar}

1929

slátt á mið: birt: Ed. at samþ. kemur
get: ord: t. k. þ. at frv. hvegiat á milli
deilda. B. b10.

1929.

Film. fr. P. Dth. telur vit einn umm. : Nd.
at 2d. haf: stórspilt fr., en eftir atbreytu
þar rjá kann ekki at þat haf: einn áhrif
í endanl. afg. málsins þá þessu vöru
birt : lag : Nd. \approx þar þar ekki fram
neina till. : þá átt. B. 490.

1929.

Jon: Stóðdel segir: Eod., at Jon Bald. heft:
að að bera brott. fram liggja að þá flakks-
menningu sína: Nd. t. a. gæva þat, því at
hæðan af því málinu at verða heft,
því at öðrum lið: at þringlökum.

B. 2363

J. B. segir at þeim: Nd. haf: ekki heft
að t. til þess, enda verit meina at þat
af forseta B. 2366-2367. þessu málmalni
Jon B. 2378.

1929.

Færst á mót: till. : Nd. at samf. kemur
get: ant: t þess till kafar : Ed. en slíkt
eð illt, þar sem komid sé fast að þringloku
slenn - g. B. 2278, 2281.

Magn - gutur. þess. brtt. segist skulu gera
ið t. a. magna umm. vandi. Ed. og eigi
þá at vera átt að samf. brtt. g. 2279,
2287.

Asg. Asg. segist skulu vera met brtt. i
travnt: þessa B. 2284-5.

Stj. skiff: 1933 haust.

A fundum: b. d. ^{s. d.} t: l. kynnir

forsh. lausnarbeidni og lausnar-
veiting stj. Sogin lausnarbeidni
gerða vegna ísba þun. Fram-
sóknarfl.

B. 548-551.

1926 þáld Ed. á B. d.

J. J. flestun: Ed. t. l. t. l. þáld.
um at Ed. Alp. ál. at höfta
skuli mál gegn Sigurti þórtar.
syni út af meitandi ummælum
um Alþingi osfr. A. 653.

Sjálfur ber J. J. fram bröð. um
at þetta vent-ályktum Alþingis
A. 857. og svarið hann flestja
hann vege þess, at hann hef-
ort-þ þess var frá nokkrum
þun. : Wd. at þeir keli þetta
sameiginlegt mál alls þingis
D. 446.

Nissin :sl. nikkiborgaravéttan.

I. Vart: matan nikkiborgari : öðrum

landi. Reglan sett t:sl at koma eftir fangum
i veg fyrir tvöfaldan nikkiborgaravétt.

Sen. Berlin I 149
og E.A. Stjlf. 22

Dst: t. "ventur" sýnir, at hún er slaki áth við
þann, sem strax við fátunguna öðlast av-
landan nikkiborgaravétt, heldur þann sem
öðlast hann síðar. Þá sem fat: st t.d. av-
landis og öðlast þarlandan nikkiborgaravétt
við fátunguna heldur jafnframt isl. rétti-
förelgris síns en getur mist hvern isl.

Berlin I 150;

rétt t.d. skv. 36 - Aftur á móti skiptir
fat slaki máli, hvort matan ventur av-
landan nikkiborgari með samkomu hatti
og hún far isleubas nikkifangs áta með
þeim t:lvikum, sem slaki hafa slíka fyt-
ingun at isleubakum lögunum (t.d. veiting
en hatti). Heldur slaki þó semir nikkiborg-
aran þess lands niot: meiri réttan, af
sin ungis ventur talat um eiginlegan nikkib-
orgaravétt, þ.e. slíkan, sem veitir skil-
ortslauran landsvistarvett, og verud i
öðrum nikkium sem áttir borgarav þess
nikkis (E.A. 22) hefur best: skilgröin, Berlin 150

...þingurinn ...

einungis þat fyrir)

Berlin I 150.

Þú: matan hér: ríkinn, misrin hann
 þú ríkisborgaravéttinn ein fyrir, en hann
 flestur heitan, en þú þarf hann at
 flesta til þess ríkis, en hann öðlet:st
 þessum þess, svo sem: þú þú er
 áberit:st, heldur megin ^{þat} ^{at} hann flestj:
 heitan af landi þert. þessi undantekn-
 ingamegla gildir einungis um þá, en
 öðlast hafa íslenskt ríkisfang en þeir
 fæddust, þ.e. skv. nbl. 31 en elski um þá.
 sem þat hafa fangit skv. nbl. 33 2-4.
 Haldi matan sér straxat vit ortin:
 35 þá at þú þeir 3 slendingar, sem fæddir
 eru fyrir l. des. 1918 at ríki elski at
 njóta góts af þessari undantekningu-
 meglu, þú at þeir öðlast lauskt ríkis-
 fang en þeir fæddust. Þú vitunstaða A þ nbl. 38, 1. mgr.
 virst:st þú vera mjög óat hileg og haldinist og ótrivath at
 matan sér vit megin megluna: l. 21. 1919 elski me skilja 35
 39, 3 þ. sijnist vera þert at fortart hann ^{þat} ^{af} ^{lega}.
 Hafi matan mist þinn arleuda ríkisborgara- Berlin I 150,
 með aftur áttan en hann flutti in landi:

Nissin isl. nikkisborgaravéttar.

heitan virtist stjolegert, at hann haldi
 nissin isleubka rétti fyrir fyrir brott-
 fletningjum. ~~gilt er ísl. rétti.~~
 á áhr. 35 gjaldir brati um konu og
 konur, gjallfráta sem ógjallfráta. Höfu,
 sem gjaltist arlandum manni, um vitast
 hann öðlast borgaravétt manns síns
 (abbi fö: U.S.A., Sovjet-flisslandi né
 : Södur-Amerikáískan nikkisnum, skr. Berlin
 I 151 n. m. g. 94) og þu afata hinum is-
 leubka rétti, en um konur og börn hann
 fö einhvern til greina undantöningaráhr.
 35 um hirsatu hie. þess er réttstalega at
 agta um konu, sem hefur skilið við sínum
 arlanda manni, og flýtur síðan af landi
 brott, at hie afatar ^{þá} hinum isl. rétti:
 nemur hie haf: nist nikkisfang manns
 síns áttur s. d. við skilmáttina, skr. hie
 at fransan.

Andersson s. 98
 sýnir at neflan
 afldi og þó
 eignast uminn
 hafi einokis nikkis
 borgarinn verið.

Hie hann og til greina áhr. 38, 1. m. g.
 hann er sett ^{til hie} fyrir isleubka konum,
 an arlandum nikkisborgarum höfdu gjald
 áttur lög 33. 1926 gegnu: gjildi. Berlin

I 152 berðin á at vegna t: levarandi áber.
 dönskan stjalar. og heiv eru i stjalar. 3
 bý, 1. vagn. verði at telja, at konur þess
 en öðlast aftur heim isl. ríkis borgara.
 rétt vit at afhenda viðkomna heitvina
 en skali vit selduþykki viðkomna á heitv-
 inni, þvi at vð. hef: skalt slíkt veitingar
 veld.

Berðin heldur þvi og fram I 152-153, at
 vit þat, at konurum rá þat i sjálfs
 völd rétt, heurt þar skali um heim isl.
 rétt, þá missi þar yfirleitt heim er-
 lenda rétt ef þar geri þat, en slíkt
 heftur þar skali gætt, ef þar heftur
 öðlast heim isl. ríkis borgararétt aftur
 með alur. laga áber. en ein eigin afskiltar
 skinnvegar rá heit: at þessar konur sk. þó at
 missi heim isl. rétt jafurleitt, sem þar framur.
 flugtjart frá Íslandi og get: þat ^{þess} gert
 þar ríkisfanglausar.

Áður en sagt, at þat skilt: yfirleitt
 skali máli skv. 85 með hverjum heiti
 matar verður annars ríkis borgari.

Máttin ísl. víkisborgaravéttar.

Og svo virt: at sem það hefi verið at þess
 nefndarinnar norranu, ^{at} meggilega gæti
 komit: veg fyrir ^{ísl. afleiðingar} gífurlegs erlendrar víkja
 at fæsson lægt: , með því áber. , at menn
 skyldu ekki missa sínu ísl. víkisborgaravétt
 rétt meitan fyrir vaxur hér breyttir.
 (Udcast s. 51). Sæw, því mundi: íslensku
 matar breyttur erlendis atá sem ritar
 flætur hitan skilgætt: íslænt missa sínu
 íslenska rétt, ef hann væri örtinn erlendu
 víkisborgari, þá það væri án atá jafnvel
 mót: vitund hans og vilja. Slikt er þó

Berlin I 153-5 óeðlileg niðurstaða og gegn stöð fyrir
 megin, sem gilda ritast þess annars staðar
 Berlin bendir og á, at: sjálfri 95 komi
 það fram, at matar stæði ekki missa
 víkisborgarvætt sínu fyrir það rétt, at hann
 vantar borgari annars víkis, ef það er án
 vitundar hans og vilja, þess sem þetta hljóti
 at vera ást. fyrir því, at sá, sem þess
 erlent víkisfang við fætingu sína heldur
 og hinn íslenska. Sama meginregla
 komi og fram: 37, þess sem jafnvel

Missin ísl. ríkisborgararéttar.

sá sem ^{hvarnast} (giftist) þar leudri komu skyldi
hljóta ríkisborgararétt þess ríkis.

þá þessari talmáttáttur sé settar um
Berlin I 156 skýringin 35 þá verður undantekin. áber.
um breytingu: 35 engin veginn þýðingun
lent, enda slaki rétt at leyfa manni at
slæpa undan skyldum gegnvert landi
sinnu meðan hann er þar breyttur þá
hann sjá: sér fyrir ríkisborgararétt.
: öðru landi.

Berlin I 156-7

II. hættu, skv. rbl. 37.

Slá þar um tvö tilvik at mæta.

1. Íslenskur ríkisborgari óskar at
verta erlendis ríkisborgari, og letur
leggja sig frá íslensku þess skyldu til
at þetta megi verta. [Hættu verður þá
því skilant: bundin, at] Athugasemur vert
er, at orðlag ísl. b. er hér frábrugð: Í
þina löngun: Dal. l. segja svo: „enda sammi
áili, at hann verti innan ákveðins tíma
erlendis ríkisborgari“. Þörsku l.:
„höfningun skv: det sidste tilfælde

...þinginn...

þess Betingels af, at Amrögum in den en
 vis Frist bliven Statsborger i et andet
 Land". Þessi dansk ástæði samman var
 35, 2. mæg. 2. 11. 1919. Dansk greinin
 er skilin svo, at læsning sé veitt með
 þess skilvort: at hann verð: innan
 á besting tíma er lendum íkibborgarís,
 Ef skili verður af þessu missin læsning
 þinginga sína; og matvernum missin skili
 sína ísl. íkibborgararétt fyrir en skilvortina
 en fullkraft. Þi matvernum brættur erlendis
 hefur læsning þá skili sjálfstæta þinginga
 sem missi ástæta, þess at þá missin
 hann réttinn þegar skv. 35. Sama gildir
 ef hann er brættur á Íslandi en
 hefur skili öðlast íkibborgararétt við
 þinginga. Sjálfstæta þinginga hefur
 læsning aftur á mót: um þá íkibborgar
 brættu hær, sem öðlast hafa ísl. íkibborgar
 við þinginga, þess at ella hefur þess skili
 mist ísl. réttinn fyrir en þess fluttu
 af landi brætt, þess sem þess ni greiða
 hann ef þess þá hann erlenda rétt innan

Missin isl. ríkisborgararnetta

hinn tiltekna frests. - Þá othl. við isl. frö. vort: at ^{því} at læra greinin hef: verið tekin upp óbreytt at efri svo og sé átt hit sama og var: 1/5 k. 1. 1919. - Þá vort: at heldur ekki óveg tilkomi at skilja isl. áker. i samnami við fætta. En þau ^{mei} einnig skilja me, at til þess at lausnir lausit verði: afið þarf: at liggja fyrir sönnun um at þann muni verða erlauden ríkisborgari innan ákveðna frests. Matanum missi svo þegar við lausnir hinni: skulka með sium óveg in tillits til þess hvort þann síðan rannverulega þar hinni erlaenda rítt. Vort: þessi skilmágun ofan á þann lausnir gjallt. Því þingur senn missis átt. in tillits til þess hvort borgarinn er birtetur heit á erlaendis.

þá I átt

þá I átt

1. Sá matanum þegar ordinn erlaunden ríkisborgari ~~er~~ er ~~þá~~ lausnir veitt skilvort laust, og er þar atit gjallt at missis átt.

þess þer at gata, at þannigi